

εἰς τὸ τέλος ἐκάστου στίλβει πλουσίᾳ καὶ ἀπροσδόκητος ἢ ὁμοιοκαταληξίᾳ. ὡς σπουδαίαν ἀρετὴν τοῦ Περικλέους καὶ Φειδίου ἠθέλομεν καταλογίσει καὶ τὴν βθεῖαν τοῦ ποιητοῦ πολυμαθείαν, εἰάν ἡ ἀρετὴ αὕτη δὲν ἐχώρει ἐνιαχοῦ μέχρις ἐλαττώματος. Μαγευόμενος ὁ Κ. Βλάχος ἀπὸ τὸ μεγαλεῖον τῆς ἐποχῆς, ἣν διαγράφει, τῆς ἀρίστης τῶν Ἀθηνῶν ἐποχῆς, ἐνδιατρίβει ἀκουσίως του πολλάκις εἰς περιγραφὰς μικρολόγους, αἱ τινες, καὶ τοι ἱστορικῶς ἀκριβεῖς, δὲν συντείνουσι κατ' οὐδὲν εἰς τὴν πρόοδον τοῦ ποιήματος καὶ μειοῦσι τὸ ἐνδικαίον αὐτοῦ.

Τοιοῦτον εἶναι τὸ ποίημα τοῦ Κ. Βλάχου. Προῖόν φαντασίας σώφρονος καὶ καλλιεργημένης καὶ καλάμου ἠσκημένου καὶ δεξιῦ, εἰς πᾶν ἄλλο μέρος τῆς Εὐρώπης ἐκδιδόμενον ἤθελεν ἐπισύρει ἐπὶ τοῦ ποιητοῦ ἀφθόνους ἐπαίνους, καὶ ἤθελεν ἐκτιμηθῆ ἐπαξίως. Ἐν Ἑλλάδι τὰ ἀντίτυπά του θὰ κοιμηθῶσιν ἀπαρτῆρητα καὶ ἀνενόχλητα εἰς τὰ τυπογραφεῖα τῶν Ἀθηνῶν, ἐνῶ ἐγγύς των θ' ἀγοράζεται εἰς τιμὴν ὑπέρογκον ἢ μυριστὴ ἐκδοσις τῶν σολοίκων μεταφράσεων τῶν μυθιστορημάτων τοῦ Ἀλεξάνδρου Δυμᾶς καὶ τοῦ Παύλου Κόκ.

ΑΛ. Σ. Β.

ΣΥΛΛΟΓΗ

λέξεων φράσεων καὶ παροιμιῶν

(Συνέχ. Ἴδε φολιάδ. 314.)

Μανίει. Ἡ φρ. « Κάνει μανίει », λέγεται ὅταν διὰ τῆς χειρίδος ἢ ἄλλου τινὸς σημείου ἀποχωρετῆ τις ἢ δίδει εἰδήσιν μακρόθεν.

Μαρτελίδες. Εἶδος χόρτου (χρυσάνθεμον) χρησίμου πρὸς μαγείρευσιν.

Μαρτριάζω. Συναθροίζω ἢ συναγελάζω ἀνθρώπους ἢ ζῶα.

Μαρατζιασμένος ὁ παρ' ἄλλοις μαραμμένος, καὶ **Μαρατζιάζω** ῥῆμ. **Μαράζι** ὁ μαρασμός. « Τόχει μαράζι, » τουτ. τὸ αἰσθάνεται ἢ τὸ ἐπιθυμεῖ ἐκ βάρους ψυχῆς.

Μαργόνω. Παγόνω ἐκ τοῦ ψύχους κατὰ τὰς χεῖρας ἢ τοὺς πόδας.

Μαργαμένος. Ὁ νεναρκωμένος ἐκ τοῦ ὑπερβολικοῦ ψύχους, ὡς τὸ τῶν Ἰταλῶν *intirizzito*.

Μασσουλίδα (ἡ) ἢ **μασσουμένη** τροφή καὶ **Μασσουλίζω** (*Machonner*).

Μαρτί καὶ **Μαρτίνη.** Καλεῖται τὸ ἡμέρον καὶ συμπρακολουθοῦν πρόβατον ἢ προβατίνα. Ἴως ἐκ τοῦ ἀρχ. Ὀμαρτῶ = παρακολουθῶ, συνοδεύω, εἶμι ἀκόλουθός τινος.

Ματοκνῶ καὶ **ματοκνύλισμα** (ἀντὶ αἵματοκύλι-

σμα) = Κετακματόνω. **Ἐματοκνύλισθη** = ἔμεινε αἵματόφυρτος, ἢ ἐβουτύχθη εἰς τὸ αἶμα.

Ματολάφτης (ἀντὶ αἵματολάφτης) = ὁ αἱμοχαρής, ὁ διψῶν αἶμα, ὁ αἱμοβόρος παράγ. ἐκ τοῦ λάπτω-αἶμα.

Ματοστάτης = ὁ αἱμοστάτης. Καλεῖται εἶδος λίθου ἔχοντος τὴν ιδιότητα νὰ σταματᾷ τὸ αἶμα.

Ματορές (ἀντὶ μὰ τὸ ναι) ὄρκος = μὰ τὴν ἀλήθειαν. Λέγεται καὶ ἀπ' ἀληθείας ἢ ἐπ' ἀληθείας.

Μαῦρος = ὁ καυμένος καὶ καφερός παρ' ἄλλοις ὡς ἡ φρ. « Δὲν πταίει ὁ μαῦρος ».

Ματσιτέλια (τά), τὰ περίξ τοῦ δώματος τῆς οἰκίας ὑψώματα. Ἐν Ρόδῳ λέγονται περιβάσια. Ὁ θρηγικός.

Μάχομαι = προσπαθῶ νὰ κάμω τι. « Ἦντα μάχομαι! » Τουτ. πόσον σὲ μισῶ ἢ σὲ ἀποστρέφομαι! « Πολὸν τὸ μάχομαι νὰ ἐπιτύχη »!

Μίγκλης καὶ **μίγκλιος** = ἐπιθ. περιφρονητ. ὁ Μαγκούρης παρ' ἄλλοις.

Μελεγγούρια (τά), οἱ κώνωπες, τὰ κουνούπια. Ἐν Σάμῳ οἱ μύρμηκες.

Μελιτομακαρούρες. = Εἶδος ζυμαρικῶν ἅτινα ἀλείφονται ἢ περιχύνονται μὲ μέλι (ἐκ τοῦ ἀρχ. *μελιτόω* = ἀλείφω τι μὲ μέλι).

Μερμηδιάζω καὶ **ἀναμερμηδιάζω** = αἰσθάνομαι μυρμηκίαςιν ἢ μουδιάσμα εἰς μέλος τι τοῦ σώματος.

Μελίχλωρα = Καλοῦνται οὕτω τὰ εἰσέτι κτρινωπά καὶ μὴ ἀποξηρανθέντα ὄσπρια, στάχεις κτλ. (λεξ. ἀρχαία).

Μερίάζω = Βάζω κατὰ μέρος ἢ ξεχωρίζω πράγματα ἐκ τοῦ ὅλου ἀθροίσματος. Καὶ **μερίαι** (σοιέ) « ἀπὸ μερέας » τουτ. ἀπὸ τὸ ὅλον μέρος.

Μεροζῆ = ἀντὶ τοῦ ἡμεροζῆ. Λέγεται περὶ τοῦ ὅστις μόλις συντηρεῖται διὰ τοῦ ἡμερουσίου του κηρίσματος.

Μεροδοῦλι. Μεροκάματο, μερομίσθι (ἰδ. ἡμεροδοῦλι κτλ.)

Μερμίδι (ἐκ τοῦ ἀρχ. *μέρμιθος*). Γαϊτάνι, τεχνίλι.

Μερτός, ὁ ἔχων μικρὰς κηλίδας εἰς τὸ σῶμα ὁμοιαζούσης τὰ μέρτα = μύρτα, σπόρους τῶν μυρσινῶν), ὁ φακιδωτός.

Μεσαρία (ἡ). Καλοῦνται τὰ ἐντόσθια τῶν ζῶων καὶ **μισαρίες** (πληθυντ.).

Μεσόγορα, τὰ μὴ εἰσέτι ὀριμασθέντα καὶ ἀκπτυχθέντα σπαρτά, ἢ ἄλλα φυτά.

Μεσοδόκι (τό) καὶ **μισοδόκι,** ἡ ἐν τῷ μέσῳ τῆς στέγης δοκὸς πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἄλλων. Λέγεται καὶ **Βουρδουνάλι.**

Μεσοκόπος, ὁ μέσης ἡλικίας ἄνθρωπος. Καὶ ῥῆμα **μεσοκοπίζει** (ἐπὶ τρ. πρ.).

Μεταγγίζω, λέγεται ἐπὶ ὑγρῶν μεταφερομένων ἀπὸ ἐνὸς εἰς ἄλλο ἀγγεῖον.

Μετωρίζομαι, χωρατεύω « Σοῦ μετωρίζεται καὶ μὴν πιστεύης » = ἀστειεύεται.

Μήγαρις καὶ *Τίγαρις* = μήπως· ἐπὶ ἐρωτησ. λέγεται καὶ ἀντίζιμος. (ἰδὲ καὶ ἀπάντιμος.)

Μηνῶ = ἀντὶ μπνύω. « Τοῦ ἐμήνυσε νάρθη » τὸ παρ' ἄλλοις ἔστειλε νὰ τὸν φωνάξῃ. « Μηνῶ καὶ ξαναμπνῶ νὰ ἔλθῃ. »

Μια-τζή-μίας (ἐπίρ.) = ἀφ' οὗ ἄπαξ, ὡς ἡ φρ. « Μιατζημίας ὁποῦ σ' ἐγνώρισα. »

Μίας καὶ *καλῆς* καὶ *μονομίας* καὶ *μεμίας* (ἐπίρ.) ἀντὶ διὰ μίας, ἢ διὰ τελευταίαν φοράν, καὶ τὸ ἀπομίας = ὅλως διόλου, ὀλοτελῶς, *Μίας* καὶ ἀρχῆς ἀντὶ ἐξ ἀρχῆς.

Μιγρόμι (τό) = ἡμιγρόμιον, τὸ ἥμισυ τοῦ γομαρίου ἢ φορτίου συγκειμένου ἐκ δύο σακκίων. Μεταφορ. δὲ λέγεται καὶ ἡ φρ. « τὸν ἔχει ἀπαρωμίγομο » τουτ. τὸν ἐπιβαρύνει, ἢ τοῦ εἶναι φορτίον.

Μίμιατρο. Χλευαστικῶς ὁ μῆμος, ὁ ἀπομιμούμενος τοὺς ἄλλους· ὕθεν καὶ ἀναγέλαστρος, ὁ τοὺς ἄλλους περιγελῶν.

(Ἐπιτετα συνέχεια.)

Σ Χ Ε Σ Ε Ι Σ

μεταξὺ τῆς ἐνδομασίας τῶν ἀρχαίων Ἑβραίων καὶ τῆς τῶν νέων Ἀράβων.

(Τέλος. Ἴδε φυλ. 324.)

—οοο—

Ἐν Ἱερουσαλήμ, τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1839.

« Ἄ ! εὐρισκόμεθα εἰς Ἱερουσαλήμ, ἀγαπητέ μου φίλε, εὐρισκόμεθα εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ ἤδη ἔχω ἀνά χειρας εἰς Βηθλεὲμ ἐνθυμήματα διὰ τὴν γυναῖκα καὶ τὴν θυγατέρα μου, ἧτοι πέτρας ἐκ τοῦ βράχου ὑφ' ὃν ὑπῆρχεν ἡ κοιτίς, καὶ τοῦ βράχου ἐφ' οὗ ἐκάθησεν ἡ Παρθένος ὅτε οἱ Μάγοι ἤλθον εἰς προσκύνησιν τοῦ θεοῦ παιδίου.

» Ἐλθωμεν καὶ εἰς τὴν περιήγησίν μου, ἢ τις ὡς συνήθως ὑπῆρξεν εὐτυχιστάτη καὶ γραφικωτάτη. Ἐνεκα τῶν τοῦ πολέμου περιστάσεων, μόλις ἠδυνήθημεν νὰ εὐρωμεν ὁδηγὸν πρὸς μικρὸν τι χωρίον κείμενον εἰς δύο ἡμερῶν πορείαν πέραν τῆς Γάζης, γέροντα σείκον τοῦ ἔρους Σινᾶ, μὴ θέλοντα νὰ προχωρήσῃ ἐνδότερον τοῦ χωρίου τούτου, Δαρίου καλουμένου, διότι, ἔλεγεν, ἐνδότερον ἤθελεν ἀπαντήσῃ ἐχθρικὴν φυλήν. Ὁ δὲ Κ. Λινὰν πάλιν ἐβεβαίωσεν ἡμᾶς ὅτι ἦτο ἡ βραχυτέρα ὁδός, καὶ ὅτι ἀπ' ἐκείνου τοῦ μέρους ἦτο εὐκόλον νὰ εὐρωμεν τρόπον μεταβάσεως εἰς Ἱερουσαλήμ εἰς μίας καὶ ἡμισείας ἡμέρας

ἀπόστασιν κειμένην. Ἰδοὺ λοιπὸν ἡμεῖς ὁδεύοντες διὰ τῆς ἐρήμου, προπεμπόμενοι ἐπὶ δύο λεύγας ὑπὸ τοῦ γάλλου προξένου καὶ τινων Γάλλων ἡ ὥρα τοῦ ἀποχωρισμοῦ εἶχε τι σοβαρὸν καὶ ἐπίσημον. Ἡμεθα μεταξὺ τῶν μνημάτων τῶν καλιφῶν ἐνώπιον τῆς ἐρήμου, μὴ ἔχοντες ἐν τῷ πελάγει ἐκείνω τῆς ἄμμου ἄλλην πυξίδα παρὰ τὸν νοῦν τοῦ γέροντος ἡμῶν σείκου, ὃς τις ἀπὸ τῆς ἐκστρατείας τῶν Γάλλων ἐπὶ τὴν Πτολεμαίδα δὲν εἶχεν ἰδεῖ τὴν χώραν ἣν ἐμέλλομεν νὰ περιέλθωμεν.

» Ἡ συνοδία ἡμῶν συνέκειτο· α) ἐξ ἐνὸς μαγείρου· β) ἐξ ἐνὸς διερμηνέως ἐν μόνον οὗς ἔχοντος, εἶδος *Figaro*, χειροῦργου, παγγλώσσου, ἀφεύκτως ἀρνησιθρήσκου καὶ ὡς ὅλοι οἱ τιοιῦτοι φίλοι πάντων, κενούντος τὰ ἐν ταῖς φιάλαις ὑπολειπόμενα, τυχαίως θραύων ὅσας εἶχε κενώσει, ἄλλως τε ἀτρομήτου, ἀγαθοῦ καὶ καλῶς ἐκτελοῦντος τὸ τοῦ ὁδηγοῦ ἐπάγγελμα. Ἡ ὑπόλοιπος συνοδία συνέκειτο ἐξ ἡμῶν, ἐκ τοῦ Κυρίου Λινὰν, τοῦ προξένου τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν μετὰ τοῦ φίλου αὐτοῦ. Τὴν ἐπιούσαν οὗτοι μὲν ἐτρέποντο τὴν εἰς Σουεῖζ ἄγουσαν, ἡμεῖς δὲ ἐξηκολουθήσαμεν τὴν διὰ Σαλαχιέχ πορείαν, ἐπόμενοι εἰς τὰ ἴγνη τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ. Ἀνάγκη νὰ ὑπάρχωσιν ἀναμνήτεις ὅπως εὐρη τις ἐνδιαφέρον εἰς τὴν κατὰ μῆκος ἐπίσκεψιν τοῦ Δέλτα, οὐδὲν ἄλλο περιέχοντος ἢ φοινίκων ἄλση ἐνίστη, ὅπου κατοικοῦσί τινες φελλάχοι ἐν καλύβαις, εἰς αἷς ὑπὸ φιλοικτιρμοσύνης οὔτε τοὺς χοίρους ἡμῶν ἠθέλομεν φέρει. Οἱ δύστηνοι ἐκεῖνοι ἐν μόνον προτέρημα ἔχουσι, τὸ ἐπιτηδείως κλέπτειν τοὺς ὄδοιπόρους. Διὸ ἐφροντίσαμεν ἐπιμελῶς νὰ κατακλιθῶμεν ὡς οἷόν τε μακρότερον τῶν κατωκημένων μερῶν.

» Ἐως οὗ φθάσωμεν εἰς Ἐλ Ἀρίχ οὐδένα ἀπνητήσαμεν ἐπὶ δώδεκα ἡμέρας ἢ σπεῖραν Ἀράβων ἐρίππων, οἱ τινες βεβαίως εὐρηκὰν ἡμᾶς ὑπὲρ τὸ θεὸν πεφυλαγμένους καὶ ἠρκέσθησαν νὰ παρακολουθήσωσιν ἐπὶ δύο λεύγας περίπου. Πλησίον τῆς Ἐλ Ἀρίχ ἡ χώρα ἔχει καὶ ὄψιν ἕλως ἰδιάζουσας. Οὐδὲν βλέπεις ἢ λοφίαις ἄμμου, ἐπὶ μίας δὲ τούτων μικρὸν φρούριον περιεζωσμένον ὑπὸ τινων ἀπλῶν οἰκιῶν καὶ μεταξὺ αὐτῶν ἑκατοστὺν περίπου φοινίκων.

» Πρῶτον ἐπεσκεψθῆμεν τὸν διοικητὴν, παχὺν Τοῦρκον ἀλλοίθωρον, ὃν εὐρωμεν καθήμενον ἐπὶ τῶν πτερνῶν του ἐν δωματίῳ ὁμοιάζοντι πολὺ ταῖς καμάραις, ἐν αἷς οἱ ἡμέτεροι χωρικοὶ ἔχουσι τοὺς πλυνοὺς. Παρὰ δὲ τῷ διοικητῇ ἐκάθητό τις ὁμοιάζων γραμματεὺς, ἀλλοίθωρος ἐπίσης καὶ εὐγενέστατος πρὸς ἡμᾶς ὡς καὶ ὁ κύριός του.

» Ἀπὸ τοῦ Ἐλ Ἀρίχ μέχρι τῆς Γάζης, περιφύμου πόλεως ἧς ὁ Σαμψὼν ἀφείλε τὰς θύρας (οὐ μόνον δὲν ἐπανέθεσαν πάλιν αὐτάς, ἀλλὰ καὶ αἱ οἰκίαι τὴν σήμερον ἐτι δὲν κλείονται), ἡ χώρα ἀλλάσσει μορ